

Bölcsek könyve

A bemutatott könyvek ez alkalommal nem téma szerint kerültek csoportosításra - hiszen témájuk és fajsúlyuk igencsak különbözik. Egy azonban közös bennük: mindegyik dzsad író tollából származik. Ynev különböző tájain igen eltérően ítélik meg a dzsadokat. A Gályák Tengere mentén élő népek legtöbbször lenézi és megveti őket. A gorvikiak szinte kivétel nélkül alsóbbrendűnek tartják a dzsadokat, akik legfeljebb rabszolgaként válhatnak a kiemelkedettek hasznára.

A helyzet a valóságban egészen más. A dzsadoknak is, mint minden más népnek, megvannak a maguk tudósai, bölcsei, akik nem egy területen alkottak maradandót, néha messze túlszárnyalva tudóstársaikat.

Az alábbiakban ezekből a munkákból ismertetünk egy csokorra valót, a teljesség igénye nélkül.

Talán minden idők egyik legnagyobb tudósa - nem csak a dzsadok között, de bátran állíthatjuk, egész Yneven - Abdul al-Sahred volt, a nekromanta. Tanulmányozta minden addig élt varázsló és mágus értekezéseit, és maga is jelentős kutatásokat folytatott, míg végül megírta élete főművét, a Necrografiát. E munkát azóta is minden varázslóiskola a túlvilági teremtményekkel foglalkozó irodalom alaplírási művének tekinti. Akárhonnan is tanuljon az adeptus - Doranban, Pyarronban vagy a számtalan kisebb iskola

valamelyikében - al-Sahred műve nélkül nem válik belőle igazi varázsló. Elvetésével ma már sehol sem oktatnak nekromantikát.

A könyv több fejezetre tagolódik. Elsőben is egy általános összefoglalás, ismertető olvasható a túlvilágról és teremtményeiről. Itt jegyezném meg, hogy al-Sahred mindenütt a "túlvilág" kifejezést használja, ám ezt maga sem definiálja pontosan. Akkor járunk a legközelebb az igazsághoz, ha feltételezzük, hogy ezzel az összefoglaló névvel illeti egyrészt a démoni síkokat, másrészt pedig egy megfoghatatlan, valójában nem létező világot, ahová a holtak térnek meg. Minthogy a Necrografia elsősorban élőholtakkal foglalkozik, amelyek a Mentális, az Asztrális valamint az Elsődleges Anyagi Síkon vannak jelen, ebből látható, hogy a tudós a „túlvilág teremtményei” kifejezéssel inkább jellemzőikre, semmint származási helyükre utalt.

Az általános rész után részletes leírást ad a lélekről, az anyagi, a mentális és az asztrális testről, taglalja az Élet princípiumát, kapcsolatát a lélekkel és a testtel, valamint szót ejt a lélekvándorlásról is. A következő fejezet az azóta egyetemesen elfogadott osztályozás, amelyben a tudós tizenegy osztályba és négy csoportba sorolja a túlvilág teremtményeit, tulajdonságaik és megidézésük nehézsége alapján.

Az osztályozás után ismerteti a megidézés körülményeit is: pontos pentagramma rajzokat közöl, ismerteti a mágikus gyertya készítésének módozatait, és leírja az idéző litániákat. Az utolsó fejezetben ismerteti az egyes teremtmények tulajdonságait és képességeit, majd egy hosszú felsorolást ad az ismert élőholtakról, kísértetekről és démonokról, nevükkel együtt. Mindezekon felül számos közbevetés, utalás és máig megfejtetlen szöveg, jóslat lelhető fel a könyvben. A varázslók tanulmányaik során az utolsó fejezet kivételével majdnem mindent elsajátítanak és gyakorolnak, bár különböző iskolákban különböző alapossággal. Az utolsó fejezetből mindössze néhány adatot tanulnak meg - elegendőt ahhoz, hogy az 1. TSz-ű tudásnak megfeleljenek. Azaz, egy varázsló 1. TSz-en minden necrográfiai osztályból egy vagy két élőholt, kísértet és démon nevét, tulajdonságait és megidézési formuláját ismeri. Az a varázsló, akit behatóbban érdekelnek a túlvilági tanok, később, minden szintlépésnél tanulmányozhatja a további lejegyzett teremtményeket, minden TSz-en legfeljebb négy újat. Többet egyszerre nem képes megjegyezni, hisz' nem elég átolvasni, a formulát a legapróbb részletig ismerni kell. Hogy pontosan melyek azok a teremtmények, amelyeket a varázsló megidézni képes, arról a KM jogosult dönten.

A Necrografiából minden varázslóiskolában találunk minimum egy példányt, de a nagyobb könyvtárak és néha magányos varázslók is őriznek belőle egy-egy másolatot.

A másik jelentős dzsad mágus és alkimista, aki maradandót alkotott a mágikus tanok terén, Ibn al Beithar volt, a drágakőmágia szülőatyja. Összefoglaló művében, az Al Ahmada Benina-ban, a Drágakövek varázsában egy élet megfigyeléseit, tapasztalatait írja le. Az összes ismert drága- és féldrágakő tulajdonságát ismerteti, taglalja mágikus tulajdonságait. Al Beithar előtt drágakőmágiát jószerével csak tapasztalati úton űzték. Tudták, hogy a különböző köveknek mágikus hatásaik vannak, de nem ismerték pontosan a bennük rejlő igazi lehetőségeket. A kyrek és a godoniak valószínűleg ennél jóval többet tudtak, de az ismeretek az évszázadok alatt megkoptak. A bölcsek dzsad alkimista az ismert, drágakőmágiával működő varázstárgyak alapján folytatta kutatásait, és az őseitől függetlenül szinte ugyanarra az eredményre jutott. Hasonlóan al Sahred felbecsülhetetlen értékű

művéhez, a Drágakövek varázsát is Ynev-szerte forgatják az adeptusok. Enélkül a drágakőmágia Képzettséget elsajátítani szinte lehetetlen; alapfokon talán még egy gyakorlott mester segítségével megoldható, de a mesterfokhoz pótolhatatlan. A drágakőmágusok mind őriznek egy-egy példányt al Beithar örökbecsű művéből.

A dzsadok persze nem csak komoly tanokkal foglalkoznak, a széptevés legalább annyira közel áll hozzájuk. Bár sokan barbároknak tartják őket, náluk fejlődött ki Ynev egyik legmagasabb szintű szexuális kultúrája. Persze, aki a dzsadok közül csak a martalócokat ismerte meg, az joggal kételkedik e kijelentés igazában... Csakhogy élnek ott módosabb, kultúrált emberek is, akik megengedhetik maguknak, hogy háremet tartsanak két, három vagy akár több feleséggel. Feleségeiket ugyan látszólag állati sorban tartják, hiszen az asszonynak szinte lélegeznie sem szabad ura engedélye nélkül, tulajdona pedig legfeljebb annyi lehet, mint egy padlóvázának. Ám mindezek ellenére kevés „civilizált” és „kiemelkedett” férfi felesége részesül annyi kedvességben, szeretetben és gyönyörben, mint egy dzsad háremhölgy. Mint az a fentiekből is kiviláglik, a dzsadok sokat törődnek érzelmi és nemi életükkel. Nemesi családból származó férfiember arrafelé nem engedheti meg magának, hogy ezen a téren ne legyen jól tájékozott. E célt szolgálja Mohamed el Nezafi könnyed hangvétellű műve, a Legszebb Rózsa. Ennek segítségével az előkelő dzsadok szinte kivétel nélkül jártasak a szexuális kultúra Képzettségben, általában alapfokon, de néhányan közülük mesterfokon is. A nőekkel más a helyzet. A lányok legtöbbje születésétől fogva a háremben nevelkedik anyja oldalán, így mire férjhez megy, gyakorlatilag mindenre kitanították már - persze csak elméletben.

El Nezafi könyvéből Ynev-szerte sajnos nem sokat találni, még a könyvtárak közül is csak a nagyobbak mondhatják el magukról, hogy birtokukban van egy másolat. Nem így a dzsadoknál, ahol szinte minden tehetősebb családban található egy példány. Ha egy Játékos Karakter el akarja sajátítani a Szexuális Kultúra Képzettség alapfokát, e könyv

segítségével megteheti - akár tanítómester nélkül is. Gyakorlásra persze így is szükség van. Ha egy alafokon már képzett Karakter óhajt a könyvből tanulni, s tudását mesterfokra emelni, úgy szüksége van ugyan egy mester útmutatásaira, de ez lényegesen kevesebb idejét veszi igénybe és mindössze 25 Kp-jába kerül.

A dzsádok tán legnagyobb tudósa és polihisztorja al Kindi, a filozófus nagyvezír volt. Számptalan könyvet írt a legkülönbébb témákról, a filozófiától kezdve a politikán át egészen a hadvezetésig. Műveiből egy képzetlen Karakter is rengeteget tanulhat, de minthogy könyvei igen magas színvonalúak és nehezen emészthetők, igazi hasznuk azok számára nyilvánul meg, akik már valamennyire jártasak az adott tudományban, de tudásukat tovább óhajtják fejleszteni. Ez a Játékos Karakterek szempontjából azt jelenti, hogy aki az alábbi tudományok egyikének mesterfokát óhajtja elsajátítani, az a könyv segítségével megteheti mester nélkül is, vagy ha van mestere, két Képzetség-ponttal kevesebbet kell rááldoznia. A tudományok, melyekben al Kindi maradandót alkotott, a következők: hadvezetés, legendaismeret, vallásismeret, filozófia (utóbbi három a dzsád mitológia keretein belül). Műveihez bármelyik dzsád könyvtárban hozzáférhet az érdeklődő.

Jelentősséggel bír még al Bamashar műve a mágikus tanokról. Ez a könyv Al Abadana tudásvágytól égő emírjének íródott, a P.sz. harmadik évezred közepe táján. Minthogy az emír a mágiában teljességgel járatlan volt, udvari varázslója úgy írta le könyvében a világegyetemet átító energiák tanát, hogy az a teljesen kezdő számára is érthető legyen. Természetesen, mivel a könyv lehetőségei korlátozottak, csak a legalapvetőbb dolgok kerülhettek bele. Egy varázsló számára nem bír értékkel, azonban bármely más kaszt képviselője elsajátíthatja belőle a Mágiahasználat Képzetséget, feltéve, hogy

eleendő időt és Képzetség-pontot áldoz rá. Előnye, hogy varázslásban jártas mester útmutatásai nélkül is megtanulható belőle a mozaikmágia alapja, hátránya viszont az időigényesség, mivel egy mester segítő magyarázatai nélkül hozzávetőleg kétszer annyi ideig tart mindezt megtanulni.

Kusta ibn Beda a mechanika területén ért el eredményeket. Az utókor három könyvét tartotta érdemesnek megőrizni. Ezek valóban remek munkák, sokat segítenek az olyan Karakternek, aki valamely mechanikával kapcsolatos tudományban vagy akár szakmában óhajt alaposabban elmélyedni. Így aki az építészet, az ácsmesterség, a hajóépítő szakma vagy hasonló Képzetség mestere óhajt lenni, és tanulmányozza ibn Beda életművét, annak három Képzetség-ponttal kevesebbe kerül a fent említett tudományok mesterfokának elsajátítása, mivel nem csak tapasztalatból képes építeni, hanem tud előre tervezni.

Említést érdemel még Khálid ibn Jazid alkímiáról, valamint Jufusz al Razi orvoslásról szóló értekezése. Ezek segítségével a Karakterek az alkímia illetve a sebgyógyítás Képzetségében tehetnek szert jártasságra. Tehetik ezt mester nélkül is, pusztán a könyvre támaszkodva, de egy mester segítségével 2 Kp-tal kevesebbe kerül számukra az alafok elsajátítása. Al Razi műve az orvoslás mesterfokával nem nagyon foglalkozik. Az alkímia mesterfokát azonban mindenhol könyvek segítségével tanítják, így ibn Jazid könyvéből is elsajátítható, feltéve, hogy megfelelő mester segíti a tanulót.

A fentieken kívül persze számos dzsád mű született az évszázadok során. Költemények, regények, tudományos munkák egész sora várja az érdeklődőket. Egyetlen probléma merülhet csak fel a tudást szomjazó Karakterek számára: a fenti néhány, igen híres műtől eltekintve a dzsád irodalom legszebb gyöngyszemei szinte kizárólag csak dzsád nyelven hozzáférhetőek...

1994.04.

Szerző: Kuvik

Forrás: Rúna magazin I.évf./3.szám
Szerkesztette: Magyar Gergely